

Muôn Thụ Giãn

Ta Đi “Foot Massage”

Trịnh Hảo Tâm

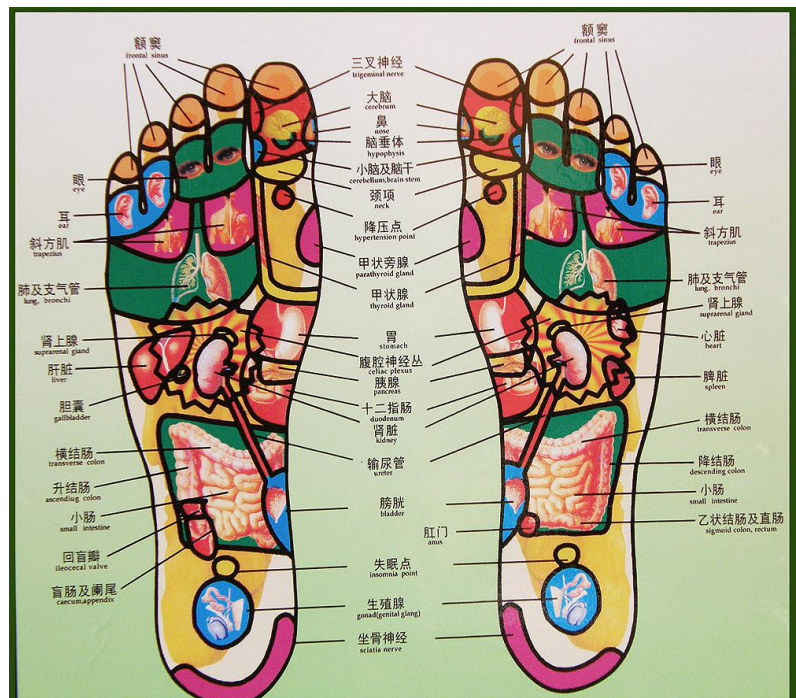
Vài năm gần đây (khoảng năm 2007) ở các thành phố phía Đông Los Angeles nơi có đông người Hoa sinh sống như Monterey Park, Rosemead, San Gabriel và cả khu Little Saigon người ta thấy phong trào mở cửa tiệm dịch vụ “Foot Massage” tức đấm bóp chân nở rộ. Những đèn néon quảng cáo màu đỏ, màu hồng với hàng chữ “FOOT MASSAGE” hay vẽ khoa học hơn là “FOOT REFLEXOLOGY” rục rờ bên ngoài các cửa tiệm đập vào mắt khách hàng mua sắm hay đi ăn uống trong các khu thương mại. Nhiều nơi còn có trưng thêm một tấm hình cơ thể con người với nhiều huyết đạo dưới bàn chân có đường dây dẫn lên các cơ quan trong cơ thể con người.

“Foot Massage” là gì? Dịch vụ hoạt động như thế nào phía sau cánh cửa đóng im lìm đó? Luật lệ của cơ quan y tế sức khỏe, tóc tai thẩm mỹ, nhân công lao động của chính quyền Hoa Kỳ đòi hỏi những điều kiện nào để mở và kinh doanh một cơ sở “Foot Massage”? “Foot Massage” có thực sự đem lại sức khỏe, ngăn ngừa bệnh tật hay còn có một hình thức trá hình nào khác? Với những thắc mắc đó, người viết đi thực tế tìm hiểu dịch vụ Foot Massage đang nở rộ hầu cung ứng cho độc giả Viet beauty những hiểu biết về ngành kinh doanh này. Có đất khách, hốt bạc dễ dàng, cơ sở kinh doanh dịch vụ đó mới mọc lên như nấm. Nội

thành phố San Gabriel có gần 100 cơ sở như vậy, khu Westminster ở Little Saigon cũng khoảng 30 tiệm.

Bên Trong Dịch Vụ Foot Massage:

Với bảng chữ đỏ và kèm theo chữ đèn néon “OPEN”, mở cửa bước vào bên trong một tiệm “Foot Massage” trên tầng lầu trong một khu thương mại trên đường Bolsa ở thành phố Westminster thuộc miền Nam California. Ánh sáng bên trong mờ ảo bằng những ngọn đèn nhỏ trên vách mờ tỏ, không khí mát lạnh với hệ thống điều hòa và âm thanh dịu dặt của một điệu nhạc ngoại quốc quen thuộc không lời. Người đứng ở quầy thu ngân là một phụ nữ người Việt



cho biết giá tiền 15\$ một giờ và sẽ trả tiền sau. Mắt lần lần quen với bóng tối, tôi thấy bên trong tiệm gồm 2 hàng ghế bành có đồ gác tay (armchairs) bằng nhựa vinyl giả da màu đen, mỗi cái có một ghế con “Ottoman” kèm bên. Kỹ thuật viên xoa bóp khoảng 10 người đều là người Trung Quốc nam có, nữ có độ tuổi 30, 40 ăn mặc áo sơ mi, quần tây bình thường chứ không có đồng phục kiểu thợ tóc hay y tá. Một số bận làm cho khách hàng đang thư giãn trên ghế bành, mắt lim dim như ngủ không cần chú ý đến người lạ mới vừa vào. Không khí hoàn toàn im lặng ngoại trừ tiếng nhạc nhẹ phát ra từ 2 loa nhỏ trên vách. Nơi quầy thu ngân thấy có niêm yết một mảnh giấy bằng tiếng Anh “Xin giữ yên lặng” nhưng thỉnh thoảng vẫn có tiếng điện thoại cầm tay của khách hàng réo lên bằng những điệu nhạc, sau đó nhiều người khách oang oang trả lời điện thoại như ở nhà mình.

Kỹ thuật viên làm cho tôi là một phụ nữ ngoài 40 người có da thịt mái tóc cắt ngắn, vui tính, chắc khách tuổi nào thì lựa người làm độ tuổi đó cho mạnh nhẹ vừa tay. Cô thợ bung ra một thùng bằng gỗ ghép lót túi nhựa ny lon bên trong chứa một thứ nước màu nâu như trà Tàu thoang thoang mùi loại lá cây gì đó mà cô thu ngân nói là...dược thảo trồng ở Trung Quốc! Tôi ngồi trên ghế con Ottoman và vén ống quần lên bỏ một chân vào thùng gỗ có nước đen trà Tàu bốc khói đó. Nước quá nóng sợ phỏng da nên tôi rút vội chân ra. Cô kỹ thuật viên thấy vậy mới vào trong lấy nước lạnh pha vào. Tôi từ từ nhẹ nhàng đưa một chân rồi thấy được, nhắm mắt đưa luôn chân kia vào thùng nước dược thảo. Không biết nước dược thảo này có bị dùng lại hay không? Chậu spa ngâm chân trong tiệm Nail có vết xanh rong một chút là bị phạt, còn ở đây chậu bằng gỗ không biết có ai kiểm soát không? Nhưng đỡ là nước dược thảo chứa trong bao nhựa nên mỗi lần dùng xong bao dược quăng đi nên không có vấn đề đóng rong hay chứa những loại vi trùng.

Trong lúc ngồi ngâm chân thì cô kỹ thuật viên ấn huyết trên đỉnh đầu và massage cổ và vai. Cô ta hỏi “Are you...OK?” có ý hỏi là tôi muốn làm mạnh tay hay nhẹ tay hơn? Cô thoa vaseline lên vai tôi và dùng khủy tay ấn mạnh và trượt lên trên đó làm cho bắp thịt nổi vai với cổ thư giãn mềm mại ra thì máu mới lưu thông được xuống phía dưới của cơ thể. Sau khi ngâm chân khoảng 15 phút thì cô dẹp thùng nước, dùng khăn lau khô chân và ra dầu cho tôi nằm ngửa trên ghế bành, đắp một khăn lông lớn trên người tôi vì tôi đang ở trần, quên thưa với độc giả là đã cởi áo ra đưa cho cô máng trên móc. Theo tôi đi massage là phải trần trụi như vậy mới thật thư giãn. Cô tiếp tục bóp và ấn phần hai cánh tay, bàn tay và xuống tới hai chân. Phần bàn chân làm khá kỹ lưỡng, nhất là bấm huyết dưới lòng bàn chân rất mạnh bằng hai ngón tay cái khiến tôi đau thốn nhưng không dám kêu vì nghĩ rằng “có đau mới đã tật”. Người Trung Hoa quan niệm rằng dưới gang bàn chân là nơi hội tụ phần cuối cùng của những thần kinh dẫn lên cơ thể, ảnh hưởng đến từng cơ quan nội tạng bên trên. Có ấn mạnh mới đã thông huyết đạo dẫn lên các cơ quan lục phủ ngũ tạng trong cơ thể mình.

Xong màn bấm huyết bàn chân, cô ta xoa bóp đầu gối là nơi người lớn tuổi thường bị đau, tới khi đưa tay lên quỳ đó một chút là bắp đùi non thì nhột nhạt vô cùng nhưng tôi cũng ráng gồng mình chịu trận. Cô rất khỏe cầm chân tôi kéo dẫn ra rồi ép trở vào vài lần cho khớp xương đầu gối hoạt động trơn tru. Sau đó nằm sấp trên ghế, úp mặt vào lỗ thông hơi có lót một miếng giấy cho vệ sinh và cô kỹ thuật viên xoa bóp tới phần lưng. Phần này cũng gồm ấn, bóp và cuối cùng là đấm và kỹ thuật viên báo cho biết công việc đã xong bằng tiếng “OK?”. Sau đó là lấy một ly trà nóng hay nước lạnh tùy theo sở thích của khách. Về giá cả, trước đây vài năm khi dịch vụ Foot Massage mới bắt đầu ở khu người Việt thì giá 1 giờ là 30\$, sau đó xuống 25\$ rồi 20\$ và hiện nay nhiều nơi đại hạ giá còn

15\$. Với giá như vậy massage vốn là dịch vụ sang trọng xa hoa dành cho người giàu có, nay là một môn thư giãn ai cũng có thể thưởng thức được. Với giá hạ như vậy nên nhiều nơi đề bảng đề nghị tiền thưởng cho thợ là “Minimum Tip 5\$ Cash Please”. Nhân viên làm cho dịch vụ Foot Massage toàn là người Trung Quốc, nam nữ đều có với tỷ lệ ngang nhau và không có người nước khác ngay cả như Đài Loan, Hồng Kông đều không thấy. Hồi dịch vụ mới mở với giá còn cao, vài nơi có nhân viên người Việt đa số là đàn ông lớn tuổi nhưng nay không còn thấy nữa. Về khách hàng đến thưởng thức dịch vụ Massage nam cũng như nữ đều có và tuổi khoảng 40 trở lên, nhiều cụ bà khi đến còn rủ theo những bà bạn khác cùng đi cho vui. Khách hàng ở khu Việt thường là người Việt, và ở vùng Rosemead là người Hoa nhưng thỉnh thoảng cũng có nhiều người Mỹ đến nhất là những cửa tiệm mới khai trương câu khách bằng những phiếu giảm giá (coupon) xuống còn 10\$ cho 1 giờ. Nhiều tiệm thu hút khách hàng bằng cách đề giá thật lớn là “10\$/HOUR FOOT MASSAGE ONLY”, khách không hiểu đi vào và chỉ được phục vụ 2 chân mà thôi với giá 10\$ còn muốn làm cả thân thể cũng phải trả 15\$. Nhiều cửa tiệm sang hơn có phòng riêng cửa kính đục máy lạnh mát mẽ cho dịch vụ “Body Massage VIP” với giá 45\$ một giờ và 30\$ nửa giờ. Khách ở đây được mặc bộ đồ ngủ “pijama” mỏng rất thoải mái nằm trên giường cao trải nệm trắng như trong phòng...mở. Ngoài việc đấm bóp (nhưng không có ngâm chân trong...dược thảo) thuần túy, dịch vụ VIP này cũng không có gì đặc biệt..”tươi mát” xa hơn ngoài các việc đấm và bóp. Đó là những nơi tôi đi qua ở miền Nam California trong các vùng chợ Việt, phố Tàu còn các nơi xa hơn như

Sunset Boulevard ở Hollywood, người viết có tới cũng không dám viết và có viết sợ LTCC cũng không dám...đăng vì sợ các cụ đau tim!

Luật Lệ cho Dịch Vụ Foot Massage:

Được biết cho tới thời điểm hiện nay (Tháng 6/2010) dịch vụ Foot Massage là một ngành kinh doanh còn quá mới mẻ, luật lệ quận hạt (county), tiểu bang chưa có luật lệ hay “Ordinance” rõ ràng nào áp dụng cho ngành phục vụ sức khỏe này. Khi đã làm đơn xin giấy phép hành nghề thương mại (Business License) và đóng lệ phí hàng năm cho chính quyền thành phố (City) là có quyền mở dịch vụ Foot Massage. Thành phố cho rằng mở cơ sở thương mại là một chuyện, còn tuân thủ các luật lệ về ngành chuyên môn của mình là chuyện khác, thành phố không can dự. Trong số báo Los



Angeles Times ngày 19 Tháng 7, 2008 ký giả David Pierson qua bản tin tựa đề “It’s the heavy heel of the law” cho biết cách nay vài tuần nhân viên điều tra đến lục soát khoảng một chục tiệm Foot Massage từ San Gabriel đến Rowland Heights và phạt nhiều nơi lên đến 1,000\$ về nhân viên hành nghề không có bằng (licenses) của cơ quan Board of Barbering and

Cosmetology (Hội Đồng Ngành Thẩm Mỹ California). Nhân viên của Sở Cảnh Sát Quận Los Angeles (L.A. County Sheriff's Department) nói là những nơi này trả lương nhân viên dưới mức lương tối thiểu cũng như không mua bảo hiểm sức khỏe cho nhân viên, không có giờ nghỉ ăn trưa, không trả lương "over time" khi làm thêm giờ. Sau đó các cơ sở Foot Massage thành lập một nghiệp đoàn và muốn luật sư khiếu nại lên tòa án.

Theo bản tin hãng AP do ký giả John Rogers đưa tin ngày 26 Tháng 3, 2009: Ông Ching Lau hiện thành lập nghiệp đoàn American Association of Reflexology and Foot Massage là chủ nhân hơn 20 tiệm Foot Massage ở San Gabriel nói rằng không phải chỉ thuần túy thương mại mà ông có sứ mạng quảng bá một nghệ thuật Trung Hoa cổ truyền có hàng trăm năm nay đó là ngâm chân vào chậu nước nóng rồi dùng kỹ thuật bấm huyết, ấn mạnh, kích thích vào trong lòng bàn chân là cả một nghệ thuật làm tốt sức khỏe. Dưới lòng bàn chân có nhiều huyết đạo ảnh hưởng tới tất cả lục phủ, ngũ tạng con người, các cơ quan như tim, thận, gan, phổi khi ta kích thích dưới bàn chân sẽ truyền qua dây thần kinh lên các cơ quan bên trên khiến các cơ quan này hoạt động điều hòa hơn, tăng cường sức miễn nhiễm, tránh được nhiều bệnh tật do môi trường độc hại, do tuổi tác kể cả ngăn ngừa những chứng ung thư. Ngày trước ông ta tới San Gabriel thành phố 27,000 dân chỉ có một cơ sở "Foot Massage" nay đến 27 tiệm và 100 tiệm khác ở các thành phố lân cận. Nơi đây rất đông dân Á Châu nhưng không phải dân Á Châu mới biết sự ích lợi của "Foot Massage" mà cả người Mỹ bản xứ bây giờ cũng biết. Ngày tôi mới mở tiệm chỉ có một vài khách người Mỹ nhưng bây giờ rất đông chẳng hạn như đêm qua bà Michelle Monroe một khách hàng quen vội vã bước vào tiệm Natural Herbal Treatment Spa hét ha loan báo: "Bọn tôi hôm nay tới 8 người!". Khi các tiệm ăn, thương xá đóng cửa là lúc những người khách mệt mỏi vì

ngồi cả ngày trước máy vi tính tìm đến cơ sở của ông để thư giãn, để nghỉ ngơi cả tâm hồn cũng như thể xác, để hưởng thụ những giờ phút cuối cùng trong ngày. Trong không gian yên tĩnh, không khí mát mẻ ngoài tiếng nhạc dịu dặt người ta chỉ nghe tiếng rên khẽ "ohh...hing" hay "ahh...hing" cũng như tiếng tằm quất "slap-slap-slap" do những bàn tay kinh nghiệm của các kỹ thuật viên trong áo khoác kiểu võ công đánh mạnh vào lòng bàn chân khách hàng. Vì lợi ích quá tuyệt vời của nghệ thuật cổ truyền này nên tôi hạ giá xuống 15\$ một xuất để khách người Mỹ dễ dàng tới chỉ bằng ¼ giá trước kia khi mới mở. Với giá này những kỹ thuật viên của tôi mới đến từ Trung Quốc được 10\$ cộng với tiền tip của khách hàng. Chúng tôi vừa thành lập nghiệp đoàn "Foot Massage" để vận động các vị dân cử soạn thảo và ban hành các quy chế cho các cơ sở kinh doanh "Foot Massage" cũng như chương trình huấn luyện các kỹ thuật viên thật chuyên nghiệp. Ông Lau hy vọng rằng California sẽ là thí điểm gương mẫu cho các tiểu bang khác mà ông đang sửa soạn bành trướng ra khắp nước Mỹ. Ông mới mở nhiều tiệm ở Atlanta, Indianapolis và Las Vegas. Ông cho biết 9 năm trước ông tới nước Mỹ đã từng là người trao đổi thương mại thì bây giờ ông tiếp tục vẫn là người trao đổi thương mại cũng như trao đổi nghệ thuật văn hóa Trung Hoa đến dân chúng Hoa Kỳ.

Đến nay vụ kiện tụng giữa nghiệp đoàn Cơ Sở Foot Massage và Hội Đồng Thẩm Mỹ Tiểu Bang California vẫn chưa kết thúc. Các tiệm Foot Massage vẫn hoạt động bình thường, những tiệm với giá hạ 15\$ một giờ vẫn đông khách. Foot Massage vẫn mang lại những giờ phút thư giãn, thoải mái đến khách hàng, giúp giảm bớt căng thẳng cho những người vất vả thể xác và tinh thần trong cuộc sống giữa thời kỳ kinh tế khó khăn./.
